Κατακλαίομεν συλλυπούμενοι μετὰ τῶν στενῶν συγγενῶν
καὶ οικείων, τὴν κοίμησιν καὶ τὴν εκ τοῦ φθαρτοῦ τούτου
καὶ προσκαίρου κόσμου, αναχώρησιν τῆς αοιδίμου, αιδεσίμου, σεβαστῆς καὶ
αγαπητῆς δουλης τοῦ Θεοῦ και αδελφῆς ημῶν, κυρᾶς ΝΙΝΗΣ.
Η εσχάτως κοιμηθεῖσα εχρημάτισεν επὶ μακρὸν γνήσιον ,
πιστὸν μέλος τῆς εν Κολωνια, ΚΑΛΚ ορθοδόξου ενορίας
τοῦ αγ. Προφήτου ΗΛΙΟΥ και αγ. Μεγαλομ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ,
καλὸν και συνειδητὸν Μέλος,
εχουσα επίγνωσιν, τοῦ τι σημαίνει Χριστιανὸς
και δὴ ορθόδοξος, και εφιεμένη, ινα ζη κατα το Ευαγγέλιον,
δοξάζουσα, διακονοῦσα τον Κύριον εσαεί, και ουσα
και καλὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν, συμμετέχουσα εις τὴν
ζωὴν τῆς Εκκλησίας και συμπροσευχομένη εν ταῖς Εορταῖς
και λειτουργικαῖς Συνάξεσιν.
Εκ μυχίων ψυχῆς εὐχόμεθα, ο Κύριος ημῶν Ιησοῦς Χριστός,
ο αρχηγὸς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, ο δημιουργὸς
καὶ συνοχεὺς τοῦ σύμπαντος ορατοῦ τε καὶ αοράτου κόσμου,
ο Σαρξ γενόμενος Θεὸς Λόγος και σκηνώσας εν ημῖν <Ιωανν., α, 1..>,
ο χαρισάμενος ημῖν τὴν ουράνιον Ειρήνην,
τὴν Θεογνωσίαν και Υιοθεσίαν, ως πολύτιμα και αφθαρτα ΔΩΡΑ,
ινα ἀναπαύη τὴν ἀείμνηστον Αδελφὴν ημῶν, κυρὰν ΝΙΝΑΝ ,
ως πιστὴν καὶ φρόνιμον Δοῦλην τοῦ Θεοῦ υπάρξασαν, καὶ γρηγοροῦσαν,
... εν σκηναῖς δικαίων, εν κόλποις Αβραάμ, Ισαάκ, καὶ Ιακώβ,
εν τῇ τῶν μακαρίων καὶ Ζώντων Χώρα.
Τὴν εαυτῆς δὲ οικογένειαν, θυγατέρα, κυρίαν ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΝ,
αγχιστέας και Ενορίαν ...
ως καὶ τοὺς εν ΚΟΛΩΝΙΑ πιστούς, καὶ εν Χριστῶ ΙΗΣΟΥ
αδελφούς, ευχόμεθα , ινα ο πλαστουργός, φυτουργὸς Κύριος, ο πλούσιος ων
εν ελέει, ινα παραμυθῇ, παρηγορῇ, ενδυναμοῖ, καὶ σκέπη, εις το υπομένειν
εν καρτερία, καὶ εν Χριστῶ ελπίδι καὶ προσευχῇ, τὴν εαυτῆς στέρησιν,
τὴν εκ τοῦ κόσμου εις τοὺς ουρανίους δόμους εαυτῆς αναχώρησιν.
Ειη μακαρία καὶ αἰωνία η Εαυτῆς ΜΝΗΜΗ,
Η ΜΝΗΜΗ τῆς ἀοιδίμου δούλης τοῦ Θεοῦ καὶ μητρὸς ημῶν ΝΙΝΗΣ, ΑΜΗΝ.

< Αδελφὸς ΕΥΣΕΒΙΟΣ καὶ οι εν Χριστῶ Αδελφοὶ τῆς ενορίας τοῦ αγ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
εν ΚΑΛΚ/ΚΟΛΩΝΙΑ >.

<u>ΕΥΧΑΙ</u>

Ο ΘΕΟΣ ΣΥΓΧΩΡΗΣΑΙ ...
Κύριος ο Θεός, ο δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος κόσμου,
Ο συνοχεὺς και προμηθεύς, ο πλάσας τον ανθρωπον
εκ τοῦ μὴ οντος εις τὸ ειναι, κατ εικόνα και καθ ομοίωσιν,
Ευχόμεθα, ινα συγχωρήση αυτοῖς
<τοῖς οιχομένοις, τοῖς κοιμηθεῖσιν>, ...

Καταξιῶν αυτοὺς τῆς αλήκτου, ατελευτήτου μακαριότητος,
ΑΝΑΠΑΥΩΝ τοὺς ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ
εν Χώρα ζώντων, εν σκηναῖς δικαίων,
εν κόλποις Αβραάμ , Ισαὰκ καὶ Ιακῶβ. ΑΜΗΝ.